

ศูนย์ข่าวข้ามพรมแดน (Cross Border News Agency)

แถลงการณ์

ขอแสดงความหวังใยต่อการจัดการผู้ลี้ภัย และการกีดกันหรือบังคับผลักดันผู้ลี้ภัยชาวกะเหรี่ยงกลับมาตมูมิโดยไม่สมัครใจ

สืบเนื่องจากการสู้รบระหว่างกองกำลังเคเอ็นยู (Karen National Union) และกองทัพรัฐบาลพม่า ร่วมกับกองกำลังดีเคบีเอ (Democratic Karen Buddhist Army) เมื่อต้นเดือนมิถุนายน 2552 อันส่งผลให้มีผู้ลี้ภัยชาวกะเหรี่ยงราว 3,500 คน ซึ่งจำนวนเกินครึ่งเป็นเด็ก และที่เหลือส่วนใหญ่เป็นหญิงและคนชรา หลังไหลเข้ามาในพื้นที่อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก นับแต่วันที่ 2 มิถุนายน เป็นต้นมานั้น

มีรายงานข่าวว่า มีการบังคับส่งกลับผู้ลี้ภัยจำนวน 99 คน จากพื้นที่ตำบลแม่สลิด อำเภอท่าสองยาง ไปแล้วเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2552 และต่อเนื่องด้วยรายงานข่าวในพื้นที่ว่าจะมีการส่งกลับเพิ่มขึ้น นับตั้งแต่วันที่พฤษภาคม (23 มิถุนายน 2552) เป็นต้นไป

ทางเครือข่ายดังรายนามด้านล่าง มีความหวังใยเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้

1. การบังคับส่งกลับผู้ลี้ภัยไปสู่ความเสี่ยงต่อการถูกประหัตประหาร เป็นการละเมิดกฎจารีตระหว่างประเทศว่าด้วยหลักการการไม่ส่งผู้ลี้ภัยกลับไปสู่อันตราย (non-refoulement policy)

นับแต่ 19 มิถุนายน 2552 เจ้าหน้าที่ทหารได้กดดันให้ชาวบ้าน 2 หมู่บ้านที่พักอยู่ที่บ้านหนองบัว อำเภอท่าสองยาง เดินทางกลับ โดยชาวบ้านกลุ่มนี้เป็นเด็กราว 100 คน ที่เหลือส่วนใหญ่เป็นหญิงกับคนชรา ข้อเท็จจริงคือ แม้ชาวบ้านกลุ่มดังกล่าวจะอยู่ในพื้นที่ซึ่งเป็นกลางมาก่อน พวกเขาก็ไม่ไว้วางใจว่าจะเดินทางกลับได้อย่างปลอดภัย เนื่องจาก

- การสู้รบเพิ่งผ่านพ้นไปไม่นาน สถานการณ์ยังคงไม่มั่นคง
- จากการสู้รบที่ผ่านมา กองกำลังทุก ๆ ฝ่าย ได้วางกับระเบิดไว้ในพื้นที่จำนวนมาก
- กองกำลังดีเคบีเอกำลังระดมพลเพื่อสู้รบต่อไป และที่ผ่านมาก็ได้บังคับผู้ชายรวมถึงเด็กชายเป็นลูกหาบและทหาร หากไม่พบผู้ชายก็จะเกณฑ์หญิงเป็นลูกหาบ
- กองกำลังดีเคบีเอขณะนี้มีส่วนที่เพิ่งเคลื่อนพลมาจากแห่งอื่นด้วย ไม่ใช่คนเดิมที่ชาวบ้านเคยเจอ

2. การปิดกั้นความช่วยเหลือทางมนุษยธรรม

นับแต่วันที่ 20 มิถุนายน ทางทหารไทยห้ามมิให้ผู้ใหญ่บ้านของกลุ่มหมู่บ้านอพยพมาได้เข้าพบชาวบ้านสองหมู่บ้านดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ขนน้ำดื่มไปให้ผู้ลี้ภัยทุกวัน ผู้ลี้ภัยจึงไม่มีน้ำดื่ม ชาวบ้านท้องถิ่นต้องพยายามแบ่งปันน้ำให้ เป็นการสร้างความกดดันให้กับผู้ลี้ภัยและท้องถิ่นอย่างมาก

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่รัฐไทยเป็นภาคี

ผู้ลี้ภัยได้พยายามจัดการให้เด็กที่ต้องขาดเรียนเนื่องจากภาวะสงครามและการพลัดถิ่นฐาน ให้ได้เข้าเรียนในพื้นที่พักพิงแม่หละเป็นการชั่วคราว เพื่อบอกการตัดสินใจว่ารัฐบาลไทยจะอนุญาตให้พวกเขาพักอยู่ที่ใดอย่างไรต่อไป โดยเด็กกลุ่มแรกที่ได้เข้าเรียนราว 50 คน ซึ่งเป็นเด็กที่พลัดหลงกับครอบครัว ทางกรมไทยได้เรียกให้เด็กเหล่านั้นกลับไปทำทะเบียนที่ชายแดนก่อนแล้ว และเมื่อเด็กกลับมาที่ประเทศไทยแล้ว จนบัดนี้เด็กกลุ่มนี้ก็ไม่ได้อนุญาตให้กลับไปเรียนเหมือนเดิม นอกจากนี้ยังมีเด็กอีกจำนวนกว่าพันคนที่ยังรอการตัดสินใจของรัฐบาลไทยว่าจะอนุญาตให้พวกเขาเรียนหนังสือต่ออย่างไร และที่ใด

4. การขาดนโยบายและวิถีปฏิบัติในการจัดการกับปัญหาการอพยพผู้ลี้ภัยที่ชัดเจนและเหมาะสมต่อสถานการณ์จริง

แม้ทางกองทัพจะยอมรับว่า มีชาวบ้านกลุ่มหนึ่งจากพื้นที่ในการปกครองของเคเอ็นยูโดยตรง ซึ่งไม่สามารถกลับพื้นที่ได้แน่นอน ก็ยังไม่มีความชัดเจนว่าจะมีการให้ความคุ้มครองกับคนเหล่านี้อย่างไร ผู้ลี้ภัยได้รับทราบว่าจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าพื้นที่พักพิงแม่หละเด็ดขาด หากก็ไม่ทราบว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

ด้วยเหตุนี้ ทางเครือข่ายขอเรียกร้องให้รัฐบาลไทย

1. หยุดยั้งการส่งกลับผู้ลี้ภัยที่เข้ามาใหม่ทั้งหมด จนกว่าจะมีผลการตรวจสอบอย่างโปร่งใสด้วยการมีส่วนร่วมของสำนักข่าวหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติและผู้ลี้ภัย ว่าผู้ที่กลับไปจะไม่ถูกประหารหรือเสี่ยงภัยความตาย
2. ดูแลและทำให้มั่นใจว่าให้ผู้ลี้ภัยได้เข้าถึงความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมอย่างสมควร
3. เคารพ คุ้มครอง และตอบสนองต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กผู้ลี้ภัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการอนุญาตให้ผู้ลี้ภัยจัดการการศึกษาเอง หรือให้หน่วยงานเอกชนเข้ามาดูแล
4. หาทางออกให้แก่ผู้ลี้ภัยใหม่ให้ชัดเจน รวมถึงการทบทวนนโยบายไม่รับผู้ลี้ภัยใหม่เข้าพื้นที่พักพิงด้วยการมีส่วนร่วมของทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องว่าเหมาะสมต่อสถานการณ์ดีแล้วหรือไม่ อย่างไร

แถลงโดย

เครือข่ายปฏิบัติการเพื่อแรงงานข้ามชาติ , มูลนิธิเพื่อนไร้พรมแดน

มูลนิธิส่งเสริมสันติวิถี , ศูนย์ข่าวข้ามพรมแดน

22 มิถุนายน 2552

รายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อ : ศูนย์ข่าวข้ามพรมแดน 089 7562657 หรือ crossborder.newsagency@gmail.com